

ւառցի, մինչ անոր կրտսեր ճիւղին կը պատկանէր Ղուկաս Կեղեցի «սեփ վարդապետն» (Առաւել Դարբէժեղի, էջ 10) «որ եր գլուխ ամենայն վարդապետաց ժամանակին»:

Այս վարդապետին գլխաւոր աշակերտն էր Սրապիոն Ուռհայեցի՝ որ Ղուկաս Կեղեցիէն՝ 1586 փետր. 20 ին ստացաւ վարդապետական աստիճան Ամիգի մէջ, որուն առաջնորդն էր Սրապիոն:

Դարբէժեցի (էջ 10) կը վկայէ թէ «դիւստր գային առ նա յամենայն աշխարհաց ի մանկանց եկեղեցւոյ ցանկացողք իմաստութեան առ ի յուսումն Ս. Գրոց, եւ նա իբրեւ զորս սոքեր կենդանւոյ զպատփումն ամենեցուն զովացուցանէր, ~~տանգի Կարգեաց դասաբանն Գրոց աշակերտաց՝~~ ~~և ուսուցանէր~~ զամենեւեան, որք մտանկին յաշակերտութիւն նորին, յորոց աշակերտացն քաղումք եղեն արք երեւելիք եւ անունակիք»: Սրապիոն «երեւելի եւ փառաւոր» էր «յաջա ամենեցուն, ոչ միայն ի մեզ մերոյ ազինս Հայոց, այլ եւ Հոռումոց եւ Ասորոց, եւ Մահմետականաց որ ոչ տիրանայր առ նա զործ՝ զոր ինչ եւ կատր կենցաղական»:

Այս տողերը ցոյց կուտան թէ Ղուկաս Կեղեցի և կամ աւելի՝ Սրապիոն Ուռհայեցի, Ամիգի շրջանակին մէջ հիմնած էին ոչ նուազ կարեւոր դպրոց մը քան Ամբրտոլու համալսարանը: